

Швейцарія опустилася на дві строчки рейтинга і заняла 4 місце, ОАЕ піднялися на 5 строчек, тем самым заняли 5 місце.

Китай занял 14-ю строчку, Німеччина – 17-ю, Велика Британія – 23-ю, Південна Корея – 28-ю, Японія – 30-ю, Франція – 31-ю, Індія – 43-ю, Російська Федерація – 45-ю, Україна – 54-ю. В останню трійку вошли Аргентина, Монголія і Венесуела [1].

Таким образом, сильні сторони Європейського Союзу стосуються, перш за все, соціальних і екологічних аспектів економічного розвитку. Разом з тим виявляється небажана ситуація в результаті продовжуються диспропорцій в економічній і соціальній областях окремих країн Європейського Союзу. На основі досвіду осмислення історичного розвитку різних спільнот можна помітити чередування інтеграційних і дезинтеграційних процесів, які є відображенням рішення проблеми задоволення протирічливих інтересів країн і людей, в них проживаючих, що можна розглядати як відповідь на питання, досяг чи процес інтеграції Європейського Союзу меж своїх можливостей.

Список использованных информационных источников

1. Ежегодный рейтинг глобальной конкурентоспособности / The IMD World Competitiveness Ranking [Електронний ресурс]. – Режим доступа: <https://gtmarket.ru/ratings/the-imd-world-competitiveness-yearbook/info/> (дата доступа: 19.10.2019). – Название с экрана.
2. The EU in the world. Eurostat, Statistical books. Publications Office of the European Union. – Luxembourg, 2015. – ISBN 978-92-79-48417-9.
3. Вархолова Т. Конкурентоспособность Европейского Союза: вызовы и угрозы / Т. Вархолова, Л. Дубовицка // Научный диалог. – 2017. – № 3. – С. 133–147.

ПРОБЛЕМИ УПРАВЛІННЯ ДІЛОВОЮ АКТИВНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА

***А. В. Зінченко**, студент спеціальності Фінанси, банківська справа та страхування, група Ф-51*

***Г. М. Сидоренко-Мельник**, науковий керівник, к. е. н., доцент, доцент кафедри фінансів та банківської справи*

Вищий навчальний заклад Укоопспілки «Полтавський університет економіки і торгівлі»

Негативні прояви фінансової кризи для підприємств України, що характеризуються спадом обсягів виробництва, реалізації та

надання послуг, девальвацією гривні, підвищенням цін на більшість позицій торговельного кошика ритейлерами, зростанням ціни на паливо та транспортні витрати, виникненням ознак нестабільності у банківському секторі, у т. ч. звуження доступу до кредитних ресурсів для підприємств, актуалізують значення управління їх діловою активністю.

Незважаючи на значний науковий доробок з окресленої проблематики, а це праці таких авторів, як Д. Аакер, Е. Долан, К. Кемпбел, А. Шеремет, В. Ковальов, Г. Савицька, Т. Лахтіонова та інші, існує потреба узагальнення теоретико-методичних засад управління діловою активністю підприємства та розробка практичних рекомендацій щодо вдосконалення цього процесу.

На сьогодні функціонування будь-якого підприємства неможливе без управління його господарською діяльністю. Саме через функцію управління відбувається процес координації дій на підприємстві, головною метою яких є досягнення поставлених цілей та виконання місії підприємства [1].

Результативне управління діловою активністю підприємства має спиратись на надійну теоретичну базу, оскільки лише чітке усвідомлення значення та змісту таких фундаментальних категорій менеджменту, як закономірності, принципи, функції, методи, ефективність, надасть можливість керуючій системі здійснювати те, що має назву наукове управління. Кожна система управління становить сукупність усіх елементів, підсистем і комунікацій між ними, а також процесів, що забезпечують задане функціонування підприємства [2].

Система управління підприємством, що керується концепцією управління діловою активністю, є комплексом принципів, функцій, управлінських відносин та механізму управління, які разом приводять до виконання головної місії підприємства – задоволення потреб і запитів споживачів [3]. Компоненти управління діловою активністю підприємства повинні бути підсистемою системи стратегічного й оперативного управління підприємством. Управління діловою активністю підприємства потребує розробки стратегій управління діловим станом з метою узгодження різних підходів до розвитку (підтримки, захисту) операційної діяльності та удосконалення управління діловими операціями. Виходячи з наявності ресурсів підприємства, органи управління обирають найбільш прийнятні методи управління, які реалізуються шляхом використання ресурсів управління.

З огляду на ситуацію, що склалась в Україні, становище підприємства у кризовий період функціонування вимагає помірних дій щодо розвитку діяльності та/або мінімальної активності у ділових справах через обмеженість ресурсів. Такі дії дозволяють стримувати настання ризикових ситуацій, пов'язаних, наприклад, із неплатоспроможністю дебіторів, із затримкою поставок матеріалів, сировини, запчастин тощо. Необхідним виявляється впровадження ресурсозбережних технологій, жорсткої економії витрат, вишукування можливостей гнучкого маневрування ресурсами при зміні кон'юнктури ринку. Виявлення шляхів зниження собівартості має спиратися на комплексний техніко-економічний аналіз роботи підприємства: вивчення технічного й організаційного рівня виробництва, використання виробничих потужностей і основних засобів, сировини і матеріалів, робочої сили, господарських зв'язків, а також усіх складників собівартості.

На перший план виходить прагнення до зменшення рівня ризиків і підвищення ефективності та прибутковості діяльності підприємства. При цьому головним завданням є розв'язання трьох проблем: визначення необхідного обсягу фінансових ресурсів; оптимізація джерел їх формування; фінансово-економічна оцінка та обґрунтування вибору альтернативних варіантів перспективного розвитку. Саме тому першочерговою проблемою на сьогоднішньому етапі розвитку всіх українських підприємств є пошук альтернативних шляхів покращання їх фінансового стану та підвищення рівня ділової активності.

Список використаних інформаційних джерел

1. Анискин Ю. П. Финансовая активность и стоимость компании / Ю. П. Анискин, А. Ф. Сергеев, М. О. Ревякина. – Москва : Омега-Л, 2005. – 237 с.
2. Наливайко А. Теорія стратегій підприємства. Сучасний стан та перспективи розвитку : монографія / А. Наливайко. – Київ : Вид-во КНЕУ, 2001. – 227 с.
3. Харченко В. Ділова активність як складова системи управління розвитком промислового підприємства [Електронний ресурс] / В. Харченко. – Режим доступу: ea.dgtu.donetsk.ua:8080/jspui/bitstream/123456789/25338/1. – Назва з екрана.